

DRAMA

Verbinding in het dal

Als er iets ergs gebeurt, komen mensen samen.
Het is soms alleen maar uit nieuwsgierigheid.
Het kan zijn uit belangstelling of interesse.
Het kan gelukkig ook vanuit een oprecht meeleven:
de andere laten voelen je staat niet alleen,
je moet dat niet alleen dragen,
ik wil er zijn voor jou en jouw kring.

“Ik vind het fijn dat collega’s mij bellen”,
zegt iemand na de dood van zijn liefste.
Hij moet niet zelf contact nemen.
Hij wordt gecontacteerd.
Hij kan zijn verhaal doen, al is het dikwijls met tranen.

“De kleuters waren stil. Er ontbreekt een kindje.
We gingen voor hem tekenen
en over hem vertellen”, getuigt de juf.
“En hij kreeg een vlinder op zijn stoel.”

Soms denken we dat we het alleen kunnen dragen;
Of er is niemand die het zich aantrekt.
Je neemt je leed en je verdriet mee.
Tot het bovenkomt, op een heel andere manier,
in een ziekte, een burn-out, een agressie.
Gelukkig als dan het appel wordt verstaan,
je nood aan verbinding.

Voor christenen, en anders gelovigen,
is er ook die andere verbinding:
met je God, of, met je innerlijke Stem,
met je Leidsman of met je Liefdesbron.
Haal je Hem of Haar of Die erbij?
Kan je bidden of vloeken of tieren?
Tot je voelt, dat je onverbiddelijk verder moet,
maar niet meer alleen.

De kracht van verbinding ...
Geloof er maar in. Sluit je maar aan.

Rik Renckens